

MAANDAG 25 OKTOBER.

AMSTERDAM, 25 Oktober.

De wetten der koninklijke konstitutie hebben alle vijf jaren algemeene verkiezingen plaats voor de leden van het Wetgevend Ligchaam. Die verkiezingen geschieden volgens het stelsel van het algemeen stemrecht; ieder franschman, die de een-en-twintig jaren beleeft heeft, en van zijn burgerregten niet is ontzet, kan er deel aan nemen. Er is geen land ter wereld, waar de beschaving zulk een vlugt heeft genomen, dat de massen der burgers, om het even van welken stand zij zijn, geacht worden kan de noodige vereischten te bezitten om met oordeel des onderscheids haar politieke vertegenwoordigers aan te wijzen. En Frankrijk staat zelfs in dit opzigt bij vele andere europesche landen aannemelijk ten achter. Men ziet daar bij voorbeeld telken jare het verschijnsel dat in menig departement de grootste helft der lotelingen noch lezen noch schrijven kan. Het lager onderwijs is bijna uitsluitend in handen van den Staat, die met den meesten argwaan het vrije onderwijs belemmert en onderdrukt, overal waar het zich poogt te vertoonen. De Staat lijdt nog liever dat, bij gebrek aan voldoende algemeen onderwijs, een aanzienlijk deel der bevolking onwetend blijft, dan dat onderwijzers, die niet van de Regering afhankelijk zijn, noch van haar hunne rigting ontvaangen, gedeeltelijk een taak op zich nemen, welke haar te zwaar valt. Dit euvel is trouwens niet enkel aan het keizerrijk te wijten, dat slechts een toestand aanvaard en gehandhaafd heeft, welken zijn voorgangers er aan

Aan den anderen kant heeft de reeks revolutiën, welke de fransche natie in korten tijd heeft beleefd, haar politieke begrippen verward en den politieken zin, dien zij overigens nooit in groote mate bezat, uitgedoofd. Het is nog verre van bewezen dat de Franschen de geschiktheid hebben om een beperkt kiesstelsel, met een hoog census, toe te passen, en zeker is het dat zij voor het algemeen stemrecht in het geheel niet deugen. Daarom zorgt de Regering dan ook dat dit recht niet tot uitoefening komt. Zij is het, welke de kandidaten opzoekt, aan de kiezers voorstelt, en hen noopt die te benoemen, door het benoemen van anderen zoodanig te belemmeren, dat dit een onmogelijkheid wordt. De uitkomst dier volksstemmingen heeft dan ook altijd de bandigheid der Regering ten aanzien van dat punt schitterend bewezen. In 1852 en 1857 werden haar kandidaten overal met een verbazend groote meerderheid gekozen, behalve te Parijs en nog twee aanzienlijke steden, waar de staatsambtenaren natuurlijk minder vat op de bevolking hebben dan in kleine gemeenten.

Hoewel het Wetgevend Ligchaam geen noemenswaardig aandeel neemt in het rageringsbeleid, dat geheel in handen van den keizerlijken diktator berust, is het voor den laatste toch noodzakelijk, dat niet enkel de meerderheid, maar zooveel mogelijk de totaliteit voor het keizerrijk gunstig gezind is of schijnt. In de kamers van konstitutionneele staten, zelfs in den geheimen raad van absolute monarchiën kunnen verschillende meeningen elkaander strijd leveren. In het eerste geval vormen de ministers een bolwerk voor de kroon; in het tweede geeft de monarch, in de volheid zijner magt, een beslissing, waaraan zich alle meeningen uit gehoorzaamheid onderwerpen. Maar de fransche staats Theorie laat noch het een noch het ander toe. Volgens haar ontleent de Keizer zijn magt aan het volk, waarvan hij de eigenlijke vertegenwoordiger is. Een Wetgevend Ligchaam, dat, ook al zoude het worden, toonde met hem van gevoelen te verschillen, zou die theorie omverwerpen. Het zou, als het ware, het volk tegenover het volk plaatsen. Het mag, het kan derhalve alleen 's Keizers maatregelen tejuicheren. Handelde het anders, de grondslag van het keizerrijk op gebouwd is, zou weggevoerd zijn.

In het jaar 1853, toen geheel Frankrijk door de sociale beweging was voor de socialisten, en zich blindelings in de handen van de bonapartistische regering had geworpen, ging het met de verkiezingen het voorpoedigst. De rageringsagenten zagen zich krachtig door

de geestelijkheid ondersteund, welke overal, in de steden en op het platte land, de bevolking, den lust op het gemoed drukte de nauwe orde van zaken te schragen. In 1857 behield de Regering wel de overgrootste meerderheid, maar de kandidaten der oppositie slopen toch door de mazen van het kunstig geweven net der ragerings-maatregelen heen. Hoe zal het nu in 1863 gaan?

In de laatste drie jaren is het politiek leven in Frankrijk weder ontwaakt, en een krachtige oppositie tegen de keizerlijke regering heeft zich overal geopenbaard. De hevige uitvalen der rageringspers en haar pogingen om die oppositie verdacht en hatelijk te maken hebben niets gebaat, zij hebben integendeel de oppositiepartij doen toenemen. De voornaamste oorzaak van dit verschijnsel was de verhouding van den Keizer tot den Paus. Dat hij nog altijd de beschermer van den Heiligen Vader te Rome was, zoo als de officieele verzekeringen bleven luiden, werd door niemand meer geloofd. Al wat in Frankrijk katholiek dacht en gevoelde, dat is de overgrootste meerderheid bevolking, sprong, met de bisschoppen aan het hoofd, voor den Paus in de bres. Hoezeer zou die opgewondenheid niet gestegen zijn als de Keizer dit jaar Rome aan Piëmont had uitgeleverd!

Hiervan waren de fransche staatslieden niet onbewust, en met bezorgdheid zagen zij de verkiezingen van 1863 naderen. Het lijdt geen twijfel of deze zullen over het algemeen weder gunstig voor de Regering uitvallen. De werking van het algemeen stemrecht is te schrander georganiseerd om ooit een ander gevolg te kunnen voortbrengen. Maar het was te berekenen dat de oppositie toch eenige kandidaten meer zou benoemd zien, en tevens dat de rageringskandidaten niet met dat aantal stemmen zouden slagen als vroeger. De geestelijkheid zou zekerlijk aan den laatsten haren steun niet leenen, ja hen misschien regtstreeks tegenwerken. Zulk een uitkomst zou hoogst gevaarlijk zijn voor een regering, die haar bestaansreden en kracht ontleent aan de theorie, dat zij is de verpersoonlijking, niet van een meerderheid, niet van enkele klassen, maar van het geheele volk; dat in haar de algemeene, de nationale wil zijn orgaan en zijn arm heeft.

De minister van Binnenlandsche Zaken, de heer de Persigny, had voor eenigen tijd het plan opgevat om reeds nu het Wetgevend Ligchaam te ontbinden. De Paus zat nog op zijn troon, op aandrang van Frankrijk was Garibaldi verslagen, de Keizer kon nog gelden als beschermer van den H. Stoel. Eerst na de verkiezingen zou men dan over het lot van Pius IX hebben beslist. Maar den Keizer kwam dat denkbeeld te gewaagd voor. Hij besloot te blijven wachten, verwijderde de warmste tegenstanders des Pausen uit het kabinet, zond tegenstanders der Italiaansche eenheid als gezanten naar Rome en Turijn, en nam een veel pausgezinder houding aan dan in de drie laatste jaren ooit het geval was.

Om de verkiezingen van 1863? Om de bevolking tegen dit tijdstip het denkbeeld aannemelijk te maken dat hij inderdaad de beschermer des Pausen is? Wij weten het niet. Wie kan de bonapartistische politiek doorgronden? Dit weten wij echter wel dat de Keizer boven het belang van zijn italiaansche vrienden nog een ander en hooger belang kent. Zijn eigen belang namelijk.

De *Amsterdamsche Courant* heeft onlangs eenig verslag gegeven van de te Aken gehouden vergadering der Katholieke Vereenigingen in Duitschland, en bij die gelegenheid aan een spreker aldaar, den heer d^r Paul Alberdingk Thijm, een volzin toegeschreven, dien men hoogst onstaatkundig zou noemen, indien het epithet onzinnig er niet volkomen op paste. Men vangt thans aan de redevoeringen der Akensche Vergadering textueel uit te geven. Wij hebben met opmerkzaamheid die van d^r Paul Alberdingk Thijm, over de verhouding van de Katholieken en hunne tegenstanders in België en in Nederland, doorgelezen en daarin wel gevonden een misschien al te gunstig oordeel over onze tegenstanders, maar niets wat zweemde naar hetgeen de *Amsterdamsche*

Advertentiën van zes regels en daar beneden worden tegen 1.00 geplaatst; meer dan zes regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 25 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

Courant gemeld heeft. Men betrouwt zich wellicht, dat het de verhouding betref van den minister Thorbecke tot het episcopaat in Nederland.

Er staat daaromtrent, in gemelde redevoering, welke men volledig kan vinden in het *Lucemburger Wort* van 7 en 9 Oktober II., volstrekt niets anders dan het volgende: *Nachdem im genannten Jahre (1853) unter dem Ministerium Thorbecke die Hierarchie wiederhergestellt war und Van Hall hierauf sein Nachfolger wurde, war eine der ersten Bemühungen des neuen Ministers, durch solche kleinliche quälereien (als in de wet op de kerkgenootschappen geformuleerd werden) die aufgeregten Gemüther der Protestanten zu besänftigen.* [Nadat in het genoemde jaar (1853) onder het ministerie-Thorbecke de hiërarchie hersteld was, en van Hall hierna zijn opvolger werd, was het een der eerste zorgen van den nieuwen minister, door zulke kleingeestige plagerijen de opgewonden gemoederen der Protestanten te sussen.] Van Thorbecke verder geen woord!

De *Amsterdamsche Courant* heeft daarentegen den heer d^r Paul Alberdingk laten zeggen, dat de heer Thorbecke in 1853 de bisschoppelijke hiërarchie in Nederland had ingevoerd, en thans weder was opgetreden, om de toen begonnen taak voort te zetten.

In den afgelopen nacht hadden twee wakers op een zolderschuit, liggende in den Singel bij de Stroommarkt, zich in het vooronder begeven, aldaar een pot kolent ter verwarming geplaatst en het luik gesloten. De ongelukkigen hebben deze onvoorzichtigheid, waartegen niet getuig gewaarschuwd kan worden, duur geboet. Naar wij vernemen is een hinner door den kolendamp gestikt en verkeert de andere in levensgevaar.

Men meldt ons, dat niet alleen bij Loosduinen, maar op verscheidene plaatsen langs het strand, van af den hoek van Holland tot Wijk aan Zee, planken en stukken hout zijn angespoeld, die ons voor noodlottige berigten doen vreezen. (N. D. v. 's Gr.)

ENSCHDEDE, 23 Okt. Nog wonen ongeveer 100 huisgezinnen in tenten. Beklagenswaardig is de toestand dezer lieden. Het stormachtige weder der laatste vier nachten heeft verscheidene tenten omvergerukt of van een gescheurd. Daarbij komt, dat de mazen hier sterk heerschen en ofschoon tot dusver zich weinig sterfgevallen hebben voorgedaan, kan het niet missen of het moet voor deze ongelukkigen, die aan deze ziekte lijden en terwijl de storm gierde en de regen bij stroommen nederviel, den nacht in de open lucht moesten doorbrengen, de treurigste gevolgen hebben.

De telegraaf meldt heden het volgende:
MADRID, 23 Okt. Te Cadix zijn berigten ontvangen uit Mexico, waarin gemeld wordt dat de behoudende partij het voorstel heeft gedaan tot de oprigting van een driemanschap, bestaande uit Comonfort, Vidari en Doblado.

Men verzekert, dat het Spaansch gouvernement aan Juarez te kennen heeft gegeven, dat het geen traktaat met hem zal aangaan.

ATHENE, 22 Okt. Westelijk Griekenland is in opstand. Te Patras hebben de opstandelingen een voorloopig bewind ingesteld.

Het gouvernement heeft troepen gezonden. De minister Ehatziscos is de Koning en de Koningin te gemeet gereisd.

In Syra en oostelijk Griekenland is het rustig.
24 Okt. Het garnizoen van Vanitza is in opstand gekomen. De Koning bevindt zich te Calamata of op Korin. Het voorloopig bewind, dat hier is ingesteld, bestaat uit de heeren Bulgaris, voorzitter; Tanaris en Rouffos leden. Nieuwe ministers zijn reeds werkzaam.

WEENEN, 24 Okt. Berigten uit goede bron, deden te Triëst ontvongen, melden, dat voor geheel Griekenland een voorloopig bewind is ingesteld, en een nationaal kongres bijeengeroepen zal worden.

ST-PETERSBURG, 25 Okt. Het *Journal de Saint-*

Petersbourg deelt de dépêches mede, die gewisseld zijn door graaf Russell en prins Gortschakoff over de kwestie van Montenegro en den algemeenen toestand van Turkije. Graaf Russell bestrijdt Ruslands meening ten opzichte van het tusschen Turkije en Montenegro gesloten vredestraktaat, en geeft de redenen op waarom Engeland zijne medewerking weigert aan een plan, dat ten doel heeft den band los te maken die voor het behoud der gehoorzaamheid van Montenegro aan Turkije nog bestaat.

In antwoord hierop vestigt Gortschakoff de aandacht van den britschen minister van buitenslandsche zaken op de onbillijkheid waarmee Montenegro door Turkije behandeld wordt; daarna zegt hij dat het behoud van het ottomaanische rijk voor Rusland belangrijk is, als een beginsel van het europesche evenwigt, maar dat er een tegengesteld moet ingevoerd worden gunstiger voor de christenen. Hij laakt het gedrag der Turken in de Herzegovina, Montenegro en te Belgrado.

TURIJN, 24 Okt. De ongunstige berichten betreffende Garibaldi's toestand zijn overdreven. De lijder neemt in beterschap toe. Aansd. Woensdag zal weder een groot konsult gehouden worden.

De *Discussione* meldt als zeker dat het ontwerp, hetwelk naar men zegt, de heer Drouin de Lhuys aan de italiaansche regering zal voorstellen, tot grondslag heeft het afzien van het verlangen om Rome tot hoofdstad te bezitten. Het blad zegt dat geen italiaansch minister zulk een voorstel aan het parlement zal doen, want nooit zal het parlement zijne verklaring, houdende erkenning van het regt der Italianen op Rome, intrekken. Zelfs de gematigde partij zou met kracht tegen zulk een aarranding protesteren.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 23 Okt. *La France* berigt dat de heer de Sartiges den last zal worden opgedragen om aan den heer Ratazzi en zijn kolegaas voor te stellen niet voorloopig, maar bepaald van het bezit van Rome af te zien.

— De *Monde* zegt in zijn politiek overzicht: „Niet de geheele democratische partij is met de italiaansche eenheid ingenomen. Het schranderste gedeelte dier partij verlaat openlijk de keizerlijke democratische politiek. De heer Proudhon werpt zijn voormalige vrienden goede en grove waarheden in 't gezicht; hij brandmerkt de vleijerijen en huichelarijen der zoogenaamde demokraten. Zijn politieke denkbeelden zijn overigens niet zeer bepaald. Hij wil voor enkele regering het municipale stelsel. Zijn theorien zijn duizend jaren van de praktijk verwijderd. Ten aanzien van de tegenwoordige politiek, de italiaansche kwestie, bespreekt hij met yuur de redenen die Frankrijk dwingen de politiek van Karel den Grooten te volgen of tot de volken af te dalen.

— Een korrespondentie in de *Gazette du Midi* berigt dat het fransche *Credit mobilier* aan den minister van Financiën in Piëmont honderd millioen franken heeft geleend, met hypotheek op de in het napolitaansche gekonfiskeerde kloosters. De *Monde* maakt hierbij de opmerking dat 't een vermetele daad is, wijl de fransche wetten diefstal en ontvoering straffen. Verder zegt dat blad: „Het grootste gevaar der italiaansche revolutie is dat zij de zielen verlaagt, de denkbeelden van wat regtvaardig is vervalscht, en de menschen medepligtig aan de misdaad maakt, wegens het belang dat zij er bij hebben de gevolgen er van te doen blijven bestaan. Met deze gekonfiskeerde goederen zal men een klasse eigenaars vormen, die uit den aard ieder geregeld gouvernement vijandig zijn en slechts hun veiligheid vinden in de voortzetting van het revolutionaire feit. Deze goederen zijn verkocht; zij zijn gegeven. Wil men ze niet koopen, zei Mirabeau, dan zullen we ze geven. Het koningschap en het regt van eigendom berusten op een diepe overeenkomstigheid; de verplaatsing van het eigendomsregt heeft een verplaatsing van kroonen ten gevolge.”

— Koningin Isabella is op haren togt door Andalusië den 15^{en} te Loja, het middenpunt van den republikeinchen opstand van het vorige jaar, gekomen, en is er, gelijk de madridsche dagbladen melden, met algemeene geestdrift ontvangen. De gemoederen waren er gunstig gestemd door het onlangs uitgevaardigde besluit, 'twelk de bij dien opstand betrokken personen van straf en rechtsvervolging ontheft. Den 15^{en} zou hare Majesteit Loja weder verlaten en zich naar Antequera begeven.

ENGELAND.

LONDEN, 23 Okt. Leidens mededeelingen in een korrespondentie, zou tusschen de leden van het kabinet betreffende de erkenning der zuidelijke staten van Amerika geen verschil van meening bestaan. Lord Lyons, de britsche gezant, die naar Washington terugkeert, zou bepaalde instruktiën medenemen in den zin der handhaving van de tot hertoe door Groot Brittanje gevolgde

politiek; namentlijk de volkomenste neutraliteit, en zonder de schending in het minst te willen toelaten.

DUITSCHLAND.

WIEN, 23 Okt. Men verhaalt hier in de *Presse* dat de pruisssche minister-president aan de gezanten der verschillende hoven eene vertrouwelijke mededeeling heeft gedaan; waarin hij zich verontschuldigt over de door hem in de kamer van afgevaardigden gebrachte woorden „bloed en ijzer”, welke nog dagelijks in de bladen als een wapen tegen hem worden gebruikt. De minister zegt in zijn schrijven dat geen ernstig gewigt aan die woorden moet worden gehecht, en geeft bij herhaling betuigingen van vrede-lievendheid.

BERLIJN, 27 Okt. De *Allgem. Preuss. Zeitung*, een orgaan van het kabinet, tracht den kwaden indruk weg te nemen welke de veelvuldige inbeslagneming der dagbladen alom maakt. Het blad zegt, dat van die omstandigheid door de oppositiebladen in artikelen vol overdrijving gebruik gemaakt wordt, om de gemoederen in eene slechte stemming te brengen, en met dat doel zelfs inbeslagnemingen worden gemaakt, die niet hebben plaats gehad.

Het blad zegt verder: „Wie de houding der drukpers in den laatsten tijd onbevoordeeld heeft gadeslagen, dien kan het minder bevreemden dat de overheden hier en daar van de haar door de wet toegekende bevoegdheid gebruik maken, dan dat tot nog toe meestal met ongemeene verschooning is gehandeld.

„Het ligt gansch niet in de inzichten van het gouvernement, de drukpersvrijheid meer te beperken dan de bestaande wetsbepalingen medebrengen; doch het is pligt, aan de naleving dier bepalingen met ernst de hand te houden.”

„Hoe weinig aan eene vrije discussie op zich zelve perken zijn gesteld, en met hoe veel verschooning de overheden aanhouderd te werk gaan, is dagelijks te zien uit den inhoud der onder het publiek omloopende dagbladen van democratische rigting en uit eene vergelijking van deze met de bepalingen van het strafwetboek.”

— De *Kreuzzeitung* verhaalt dat de Koning in een antwoord aan eene deputatie, welke eergisteren ter aanbieding van een adres is toegelaten, zou hebben gezegd dat het wets-ontwerp tot reorganisatie van het leger niet van de ministers Bismarck of Roon maar van hem zelve uitgegaan is; dat hij het heeft bearbeid naar zijne overtuiging en zijn pligtbesef en er niet van zal afwijken.

— Een algemeen verspreid gerucht, dat de staatsprokureur Oppermann zijn ontslag zou hebben ontvangen, baart hier veel opzien, vooral wijl dit zou voortspruiten uit den afkeer, welken hij zoowel in het Huis der Afgevaardigden als in de kiezersvergaderingen tegen de reorganisatie van het leger zou hebben te kennen gegeven.

— Al de bladen, welke het *National Verein* toegedaan zijn, houden zich bezig met de groot-duitsche vergadering te Frankfort, welke zij reaktionair en ultramontanisch noemen. De organen der democratische partij, zijn reeds jaren gewoon iedereen die niet onvoorwaardelijk voor de zoogenaamde pruisssische hegemonie partij trekt een reaktionair te noemen. Hiertegen trekt prof. Brinz, die wegens zijne liberale beginselen bekend is, te velde in een brief door hem geplaatst in de ultra-liberale *Botschafter*, waarin hij o. a. zegt: „Hij die het ernstig meent met de leus: geen Duitschland zonder Oostenrijk, moet niet vragen naar Rechberg of Borries, niet naar aristokratie of democratie, maar hij moet voornamelijk de vereeniging tusschen Oostenrijk en Duitschland trachten te bewerken.”

— Gisteren middag heeft de politie eene huiszoeking bewerkstelligd in de drukkerij en andere lokalen der *Volkszeitung*, ten einde zoo mogelijk de hand te leggen op het handschrift van een artikel, opgenomen in het jongst in beslag genomen nummer van gemeld blad. De poging heeft echter, naar men verneemt, niet tot het beoogde resultaat geleid.

ITALIË.

ROME, 19 Okt. De Paus is gisteren avond aangekomen onder het gejuich der toegestroomde menigte, die van de St Janspoort tot aan het Vatikaan Z. H. met haar kreeten: Leve Pius IX Leve de Paus koning! begeleide.

— Uit Albano heeft de minister van koning Frans II aan diens agenten, die bij de vreemde hoven nog geakkrediteerd zijn, een cirkulaire gezonden gedagteekend 1 Oktober, waarin op nieuw en bij herhaling geprotesteerd wordt tegen den verkoop der staats en kerkelijke bezittingen in het napolitaansche.

TURIJN, 24 Okt. De benoeming van den heer Drouin de Lhuys is hier door het publiek schier met onverschilligheid vernomen, hoewel dit feit als met de eischen der revolutie op Rome als in strijd wordt beschouwd. Deze onverschilligheid, zegt een berigtgever, is niet alleen een degelijk bewijs, dat de bevolkingen

het ongeduld der pers en van de revolutionairen niet deelen, maar dat de revolutie niet verveelt, en zich aan elke oplossing vastklemmen, die hersenschimmen verdrijven de hoop op vrede en de herstelling der orde medebrengen.

— Koning Viktor Emmanuel heeft een deputatie vanromeinsche burgers ontvangen gelast, om hem in naam hunner landgenooten een bruidsgeschenk voor zijn dochter te overhandigen. Bij deze gelegenheid hebben zij hem wensch op de nieuwe stad te kennen gegeven om bij het koninkrijk Italië te worden ingelijfd. Men had op dezen wensch een gunstig antwoord verwacht, maar de Koning heeft zich bepaald bij een dankbetuiging in naam zijner dochter.

„Men zou zich bedriegen, indien men vermoedde dat de deklamatiën der tribunes aan de bedoelingen van het volk beantwoordden. Men wil vrede bovenal, men wil rust, men is vermoed van de berberingen, die tot niets dan trentige gebeurtenissen leiden. Men gevoelt dat Italië's toestand met dien van Frankrijk in 1849 en 1850 overeenkomt, uitgezonderd de zuidelijke provinciën, die aan de Vendee op het laatst der vorige eeuw gelijken. Nu hebben twee Napoleons aan de Vendee en aan Frankrijk de verloren rust wedergegeven, en men zegt dat dit de grootste en schoonste dienst is, welke zij Frankrijk bewezen hebben.”

— Als een bewijs der thans in Zuid-Italië heerschende onzedelijkheid, vestigt een blad de aandacht op een rapport van den minister van Binnenlandsche Zaken, waarin een buitengewoon krediet voorkomt ter bestrijding der kosten voor de genezing der geheime ziekten, die vooral een verschrikkelijke uitbreiding te Napels en Palermo verkrijgen. Te Palermo wil men het bijzonder hospitaal, dat 120 bedden heeft, tot 500 vermeerderen. Te Napels wordt het cijfer van 600 tot 1000 vermeerderd, en de minister Ratazzi heeft een wet voorgesteld waarbij aan het ministerie van Binnenl. Zaken voor 1862 een som van 100,000 lires wordt wergend ter bestrijding der kosten van een voorloopige inrigting en vergrooting der hospitalen voor geheime zieken.

— Betreffende den te Napels ontsnapten staatsgevangene, den prelaat Cenatiempo, verneemt men het volgende: Mgr Cenatiempo was overgebracht naar de gevangenis Santa-Maria-Apparente. De gezamenlijke gevangenen hadden besloten deel te nemen aan een maaltijd tot viering van den 4^{en} Oktober, verjaardag van den ex-Koning Frans II. Om echter geen aanstoot te geven aan den directeur van het gesticht, was het feest tot den 14^{en} uitgesteld. Bij het nageregt, toen de meeste gevangenenbewaarders meer of min beschonken waren, heeft Mgr Cenatiempo eene gelegenheid gevonden om van kleeding te verwisselen, waarna hij zich heeft verborgen in een mand onder servetten. De mand is uit de gevangenis gedragen, en met deze de gevangene, die vermoedelijk onverwijd plaats heeft genomen in eene met acht matrozen bemande sloep, die aan den wal bij Pouzzoli is gezien, en waarmede hij den Kerkelijken Staat zonder moeite kan hebben bereikt. Alle pogingen, door de politie aangewend om hem weder meester te worden, zijn zonder gevolg gebleven.

BELGIË.

BRUSSEL, 24 Okt. Koningin Viktoria heeft heden middag met hare kinderen Brussel verlaten, om zich te Antwerpen in te schepen, ten einde naar Engeland terug te keeren.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAANDE.

AMSTERDAM, 25 Oktober.

ONDERTROUWD (23 Okt.): N. Borneman, van Deventer, met D. Wafelbaker. - H. M. de Vries met C. H. J. de Vos. - J. H. Korting met A. S. J. Peters. - J. H. Dercksen met H. Poppe.

GETROUWD (23 Okt.): C. E. Willemer met C. P. E. Hildebrandt. - J. F. A. T. Katterfeld met C. W. Fredriks. - J. A. Bierman met R. M. Levisson, van Alphen.

BEVALLEN (21 Okt.): H. M. J. van der Zee, geb. Focken, D. - (22 Okt.): M. E. A. Koning, geb. Lande, D.

OVERLEDEN (20 Okt.): D. Kopp, 33 j. - (24 Okt.): C. M. N. G. Wubbe, 4 1/2 j.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 24 Okt. Belg. 2 1/2 pc. 60.80. 4 1/2 pc. 99.90. Metaal. 57.25p. Nation. 66.25p. Spanje 2 pc. 45. - p. 8 pc. 49.25p.

PARIJS, 24 Okt. 3 pc. Rente 71.75. 4 1/2 pc. id. 98.40. Fr.-Gost. Spoorw. 505. - Credit mobilier 1250. 3 pc. Spanje 50%. 2 pc. id. - Russ. Spoorw. 100. - Romeinsche Leening -

MADRID, 23 Okt. 3 pc. Spanje 41.15, 2 pc. 38.44. 55.

LONDEN, 24 Okt. Oenbols 93 1/2. 3 pc. id. 93 1/2. 4 1/2 pc. id. 93 1/2. 5 pc. id. 93 1/2. 6 pc. id. 93 1/2. 7 pc. id. 93 1/2. 8 pc. id. 93 1/2. 9 pc. id. 93 1/2. 10 pc. id. 93 1/2. 11 pc. id. 93 1/2. 12 pc. id. 93 1/2. 13 pc. id. 93 1/2. 14 pc. id. 93 1/2. 15 pc. id. 93 1/2. 16 pc. id. 93 1/2. 17 pc. id. 93 1/2. 18 pc. id. 93 1/2. 19 pc. id. 93 1/2. 20 pc. id. 93 1/2. 21 pc. id. 93 1/2. 22 pc. id. 93 1/2. 23 pc. id. 93 1/2. 24 pc. id. 93 1/2. 25 pc. id. 93 1/2. 26 pc. id. 93 1/2. 27 pc. id. 93 1/2. 28 pc. id. 93 1/2. 29 pc. id. 93 1/2. 30 pc. id. 93 1/2. 31 pc. id. 93 1/2. 32 pc. id. 93 1/2. 33 pc. id. 93 1/2. 34 pc. id. 93 1/2. 35 pc. id. 93 1/2. 36 pc. id. 93 1/2. 37 pc. id. 93 1/2. 38 pc. id. 93 1/2. 39 pc. id. 93 1/2. 40 pc. id. 93 1/2. 41 pc. id. 93 1/2. 42 pc. id. 93 1/2. 43 pc. id. 93 1/2. 44 pc. id. 93 1/2. 45 pc. id. 93 1/2. 46 pc. id. 93 1/2. 47 pc. id. 93 1/2. 48 pc. id. 93 1/2. 49 pc. id. 93 1/2. 50 pc. id. 93 1/2. 51 pc. id. 93 1/2. 52 pc. id. 93 1/2. 53 pc. id. 93 1/2. 54 pc. id. 93 1/2. 55 pc. id. 93 1/2. 56 pc. id. 93 1/2. 57 pc. id. 93 1/2. 58 pc. id. 93 1/2. 59 pc. id. 93 1/2. 60 pc. id. 93 1/2. 61 pc. id. 93 1/2. 62 pc. id. 93 1/2. 63 pc. id. 93 1/2. 64 pc. id. 93 1/2. 65 pc. id. 93 1/2. 66 pc. id. 93 1/2. 67 pc. id. 93 1/2. 68 pc. id. 93 1/2. 69 pc. id. 93 1/2. 70 pc. id. 93 1/2. 71 pc. id. 93 1/2. 72 pc. id. 93 1/2. 73 pc. id. 93 1/2. 74 pc. id. 93 1/2. 75 pc. id. 93 1/2. 76 pc. id. 93 1/2. 77 pc. id. 93 1/2. 78 pc. id. 93 1/2. 79 pc. id. 93 1/2. 80 pc. id. 93 1/2. 81 pc. id. 93 1/2. 82 pc. id. 93 1/2. 83 pc. id. 93 1/2. 84 pc. id. 93 1/2. 85 pc. id. 93 1/2. 86 pc. id. 93 1/2. 87 pc. id. 93 1/2. 88 pc. id. 93 1/2. 89 pc. id. 93 1/2. 90 pc. id. 93 1/2. 91 pc. id. 93 1/2. 92 pc. id. 93 1/2. 93 pc. id. 93 1/2. 94 pc. id. 93 1/2. 95 pc. id. 93 1/2. 96 pc. id. 93 1/2. 97 pc. id. 93 1/2. 98 pc. id. 93 1/2. 99 pc. id. 93 1/2. 100 pc. id. 93 1/2.

WEESEN, 24 Okt. 7 pc. Metaal 71. - Ditto Nationaal

